

## Homilie Dag van de chronisch zieke mens 2018

Beste mensen,

vandaag houdt Samana haar jaarlijkse dag van aandacht voor de chronisch zieke mens. Wij willen chronisch ziek zijn en dus chronisch zieke mensen ter harte nemen.

Er zijn chronisch zieke mensen met enerzijds beperkingen, maar anderzijds met toch nog veel mogelijkheden. We willen echt die mogelijkheden zien, ook al hebben we begrip voor de beperkingen. Wij willen beroep doen op hun mogelijkheden. Ze horen bij onze groep. Misschien moeten we daar nog meer inspanningen voor leveren. Hen zelfs een plaats geven in ons bestuur.

Maar er zijn ook chronisch zieke mensen met nauwelijks mogelijkheden. De beperkingen overheersen. Maar we bekijken de chronisch zieke mens niet meer met 'compassie', zoals het lange tijd geweest is. Integendeel, we zien dat er zelfs van hun kwetsbaarheid een boodschap uitgaat. Een boodschap die recht naar het hart gaat, als we in persoonlijke ontmoeting treden. De kwetsbaarheid van de chronisch zieke mens doet ons immers nadenken over onze eigen kwetsbaarheid. Onze kwetsbaarheid waar we nauwelijks bij stil staan in dit vluchtig en gejaagd leven. Maar we zijn allen broos en kwetsbaar en weten niet wat morgen wordt. Maar de kwetsbaarheid van chronisch zieke mensen is niet alleen een oproep om na te denken over onze eigen kwetsbaarheid en begrip te hebben voor de kwetsbaarheid van andere mensen.

De kwetsbaarheid van mensen, en dus ook onze eigen kwetsbaarheid is ook een oproep om na te denken over de zin van het leven. De zin van het leven, de zin van ons leven, de zin van het leven van chronisch zieke mensen. Dit is een nadenken over de menselijke waardigheid en de zinvolheid van elk menselijk bestaan. Elke mens, ook de chronisch zieke mens is een waardig mens met een zinvol bestaan. Een waardig en zinvol bestaan omdat ze ons oproepen tot liefde, tot echte liefde, en dus geen compassie. De chronisch zieke mens vraagt om aanvaard te worden als mens, om erbij te horen, om een plek te krijgen in de samenleving. Daarom is Samana verbondenheid. Een verbondenheid waar kracht vanuit gaat. Een verbondenheid zelfs met de thuisgebonden zieke mens. Wie gelovig is, wordt echter nog veel meer opgeroepen om de waardigheid van de kwetsbare mens te aanvaarden, vandaaruit lief te hebben en werk te maken van verbondenheid. Want de vraag naar aanvaarding, liefde en verbondenheid is een roeping, een vraag van God uit.

Beste mensen, het is goed om de kwetsbaarheid van mensen als kracht en oproep te zien en lief te hebben vanuit het geloof in de waardigheid van elke mens.

Maar laten wij vandaag in het bijzonder aandacht hebben voor chronisch zieke mensen die begrijpelijk moeite hebben met hun chronisch ziek zijn. Die moeite hebben met afhankelijkheid en niet meer kunnen wat vroeger kon. Laten wij in het bijzonder aandacht hebben voor zieke mensen die steeds zieker, kwetsbaarder en afhankelijker worden en daardoor nog meer nadenken over de zin van het leven.

De diepste kern van ons geloof wordt daardoor aangesproken.

De diepste kern dat God geen mens aan zijn lot overlaat.

Aan ons om die God in daden duidelijk te maken.

Vooraf door te luisteren en zeker niet door weg te troosten.

Maar het is goed dat wij biddend bijeen zijn.

Het is goed dat wij bidden voor wie grote en begrijpelijke moeite heeft met zijn chronisch ziek zijn.

Meer dan wie ook zijn deze mensen een oproep om lief te hebben, om geduldig te zijn, om te begrijpen, om te laten aanvoelen dat ze de moeite waard zijn.

Beste mensen, het is enorm belangrijk dat Samana bestaat. Het is enorm belangrijk dat God duidelijk gemaakt wordt als Diegene die iedereen ter harte neemt. Welkom dus in Samana om verbonden te zijn met de meest kwetsbare mens en vandaaruit te leren je eigen kwetsbaarheid een plaats te geven.